ВЪЗПОМЕНАТЕЛНО СЛОВО

от старшия брат Тодор Стоименов към учениците на Великото Всемирно Бяло Братство, по случай три години от преминаването в безсмъртие на обичния ни и светъл Учител.

„Аз съм лозата, вие пръчките. Който пребъдва в Мене и Аз в него, той принася много плод. Защото без Мене нищо не можете да сторите“.

Евангелие от Иоана, 15 глава, стих 5.

Обични братя и сестри,

Преди три години на днешната дата 27. декември 1944 година в ранни зори нашият добър и светъл Учител напусна тесните предели на физическия живот, облече се в светлата дреха на безсмъртието, литна в безпределните пространства на Вечността, за нова работа на Великото Всемирно Бяло Братство, на което Христос е глава.

Божествените Христови принципи — Любов, Мъдрост и Истина, ще въдворят Царството Божие на земята, а добрите хора, без разлика на вяра и народност, ще бъдат сътрудници на Бога.

Днес всички преживяват трескаво състояние, епохата се превива от родилни мъки. Лекари и милосърдни сестри бързат, готвят се за посрещане на необикновения младенец, който носи свобода, братство и равенство между всичките народи. Той ще събори границите на егоизма и ще даде широки, безпределни простори на алтруизма.

„Аз съм лозата, вие пръчките; който пребъдва в Мене и Аз в него, той принася много плод, защото без мене нищо не можете да сторите“.

Да пребъдваш, значи, да имаш солидни основи в живота. Коя къща може да устои срещу природните стихии? — Онази, на която основите са поставени на камък. Къща, основана на пясък, ще се срути. Само умният човек може да търси здрави основи, и само той може да гради. Той е човек с пробудено съзнание. Той търси преди всичко причината на всяко явление, първо в своя собствен живот. Той е онзи бдителен капитан на парахода, който, през всяко време на неговия морски път, зорко бди над компаса и направлява парахода по най-безопасния път към предназначеното му пристанище.

Христос казва: „Който пребъдва в Мене, и Аз в него“. За да пребъдеш, трябва да си като лозовата пръчка, здраво свързан с кютюка; да съставяш неразделна част от него, от който тя черпи жизнените сокове и принася изобилно плод.

Човек не е дошъл случайно на земята. Той не е във видимата фигура; той е преди всичко духовно същество, и носи красиви безсмъртни заложби в неговата душа. Той трябва да работи върху тези заложби, да се проявят като светъл ореол в топлите свещени и приятни чувства в неговото сърце, като мека светлина в неговия ум, като благородна обхода в неговата душа и като силен и устойчив характер в неговия дух.

Учителят казва: Човек е сбор от всички добродетели. Който не притежава тези добродетели, той е изсъхнала пръчка и игра на природните стихии. Ученикът

трябва да бодърствува със свещен трепет върху правилния развой на своята права мисъл, защото тя е компасът, който ще го изкара на неговото духовно пристанище. Светът днес представя развълнуван океан, и в него се сблъскват почти всички идейни течения на земята; старите идеи са в своя залез и от тях нищо не може да стане. Алтруизмът, изразен в принципа „един за всички, и всички за един" приложен по закона на великата любов и справедливост, ще донесат истинския мир на земята, като нови идеи, запечатани със собствената кръв на Великия Учител — Христос, Който казва: „Аз съм Пътят, Истината и Животът". Той е Онзи, за Когото древните пророци са казали: „Камъкът, който отхвърлиха зидарите, той стана глава на ъгъла". За великата вълна, която Христос донесе на земята, пророк Даниил говори със следните думи: „Камъкът, който удари образа — царствата земни, стана планина голяма и изпълни всичката земя—това е федерирането на всички народи по закона на разумността.

Обични братя и сестри, нашият светъл Учител ни даде най-широки и приемливи за нашия ум тълкувания, да разбираме това, което днес става, и да знаем онова, което след него ще дойде, защото всичко еволюира. Без противоречия на земята е невъзможно, — хората се намират на различна степен в своето развитие. И не може да искаш от всички еднаквост.

В духовния живот по-големият брат се познава по неговите обръщения към по-малкия брат и изобщо в живота. С кротост и мекота, той всякога е готов в услуга, без мисъл за отплата, но с любов, защото това е, което свързва душите през вековете.

Христос казва: „В света скръб ще имате, но дерзайте. Аз победих света." Неговите принципи, че частта е част от Цялото, и Цялото трябва да живее за частта, ще победят света.

Във Всемирния Божествен План няма нищо случайно. Всичко се движи по строго определени линии. Христос е категоричен. Той казва: „Всяка власт отгоре е дадена." От разумността на управлението зависи нейното дълголенствие. След всяко престъпление иде възмездието; и след всяка благородна постъпка иде възрастването на всичко смислено в живота. Учителят казва: „Щастието на земята е изключено, защото животът на земята представя люлееща се земетръсна област. Когато не мислиш, тогава ще изригне вулканът. Докато смъртта върви след човека, щастието за него е изключено."

Древните Цезари, потънали в разкош и пиршество, не можаха да проумеят думите на мъдреца Солон, че преди смъртта няма щастие. Но изправени пред грозния образ на смъртта, разбраха, че мъдреците носят опитността на вековете, и за тях истината е без противоречие, преклониха глави, опростиха се, защото видяха, че всичко на земята е преходно, и участта на човека зависи от неговата разумност и далновидност.

Целта на човека е да намери себе си в безграничното, да се познае като душа, като част от Цялото и да схване, че му предстои труден, но красив стремеж към центъра, дето ще намери своето здраве, щастие и блаженство. Човекът с пробуденото съзнание е обична душа на Светлите Духове; той е тяхната радост и обект на най-приятна работа — да създадат от него идеалния образ на красота, чистота и святост, за да бъде поставен на видно място в художествените галерии на великия и невидим художник.

В живота на човека се преплитат две сили от две противоположни иерархии: едните работят чрез тъмнината, а другите чрез виделината. Там, дето работи виделината, ще видите проявата на топли чувства, светли мисли и благородни постъпки, защото те съставят градивния духовен материал за светящото тяло на човека от шестата — светяща раса. Чрез светлото тяло ще се проявят великите архитекти на новата култура. Новата култура ще почне градежа отвътре - навън. Човекът на новата култура ще бъде огледало и образец във всичко. В него ще бъде съчетано Словото с делата му; в очите му ще виждаш истината, в устата му — любовта, в носа му — неговата интелигентност, а в брадата му — устойчивостта в идеите. И всичко в него ще лъха духовна чистота и съвършенство. За човека на шестата раса

животът на земята, в сравнение с Великата Вечност, е един миг, а той стои по-високо от този миг. Той живее в безграничното пространство на вселената. Той намира смисъла на живота в светлите и възвишени мисли, чувства и постъпки, защото те носят жизнените елементи за правилната му функция на физическото поле. Той знае, че същината не е в формата, която носи, а в съдържанието ѝ. Той, със своя живот, дава пример във всяка благородна проява. На физическото поле със своя труд, в чувственото поле с чистотата на сърцето и в умственото поле с широката светла мисъл.

Учителят казва: Учете, придобивайте знания, вниквайте в смисъла и съдържанието на всичко, което срещате в живота. Не се мамете от преходните неща, за да бъдете Синове на Виделината. Разумният човек носи в себе си прозорливостта на своя дух. Той различава всички прояви в живота и държи само онова, което носи доброта, истина и красота, защото те са чистота за сърцето му, светлина за ума му, свежест за душата му и здравата крепост на неговия дух.

Христос казва: „Бъдете съвършени, както Отец ваш е съвършен.“ Учителят изяснява: Ученикът трябва да изработи в себе си сърце чисто като кристал, ум светъл като слънцето, душа обширна като вселената и дух мощен като Бога и едно с Бога.

Учителят е дошъл за реализирането на тая възвишена култура на земята. Това е Неговата мисия, възложена Му от Бога. Със Своето Слово, със Своя живот, Той даде мощен потик за идването на новото. Този потик изпървом засяга известен брой души, но постепенно се разраства и ще обхване цялото човечество.

Днес сме в една преходна епоха — разцъвтяването на човешката душа. Тя се пробужда. Ето защо, иде глад за човешките души, за Словото Божие, за проява на духовния човек в новия ден. За това копнее човешката душа в своите глъбини. Словото на Учителя съдържа идеите на шестата светяща раса.

Днес сме в началото на пробуждането на човешката душа, има нужда от много работници. Новите идеи, които Учителят носи, са елементите за съграждането на новата култура и за създаването на новия човек на правда, святост и истина.

Трябва да употребим всички усилия за проникване Словото на Учителя във всички кътове на българската земя: във всички села, паланки и градове и във всички континенти. Невидимият свят ще ни съдействува в тая велика задача. Нека с радост и абсолютна вяра да работим за делото на Великия ни Учител. С това подготвяме и съдействуваме за реализирането на Великия Божествен план, по който ще дойде Царството Божие на земята, за благото на всички народи. Нека всички се обединим в една велика хармония, за да можем да работим за великия идеал, за увенчаване с успех мисията на Учителя.

Благапожелавам на всички души, за които е дошъл нашият добър и светъл Учител, да проникнат дълбоко в духа на Неговото Божествено Учение, да го реализират в себе си, за да бъдат причислени към Божиите работници и да работят за доброто на цялото човечество.

Учителят се обръща към Своите ученици: Вървете напред без страх, без тъмнина, но с любов и светлина за мир и правда на земята.

Любовта е най-мощен фактор. Тя ражда живота и носи възкресението, а ние всички, които сме проникнати от Духа на Учителя, да бъдем синове на възкресението!